

צילום: אש דת. בצדק. ארי קופרשטוק

"העדה" יצא לסיור מרתק במסגרת
'מלחמת אש דת' השערה של
היהדות החרדית לקראת ל"ג בעומר
תשפ"ב | רב שיח עם הנפשות
הפועלות הנחשפים כאן לראשונה
ומדברים כמעט על הכל | כותב
השורות בשיחה מפעימה ומרתקת,
רצופת גילויים סייעתא דשמיא עם
האברכים היקרים ה"ה הרב **פנחס**
פ. הי"ו הרב **משה טוביה הכהן פ.**
הי"ו הרב **אשר פ.** הי"ו הרב **מרדכי**
ט. הי"ו | וגם: התיעוד מצמרר לצד
התמונות המרוממות; הכאב וההרס
לצד נצחון הקדושה

|| מאת ד. פאר ||

אש

שעטתי ברכב ופתאום הוא מתחיל לקפוץ כמו ב'פסי האטה'. אני מסתכל אחורה לבדוק על מה עברנו פה, ומחזה מבהיל נגלה לעינינו, נחש אימתני זקוף לגובה שני מטר כל כולו זועם מנסה לדלוק אחרינו, ב"ה ללא הצלחה. באותם רגעים פסק אחד החברים את פסוקו: "שברנו את הנחש"!

זהו חלק מתיאור חי ממה שהתרחש ביערות שליד מירון, יומיים לפני ל"ג בעומר. אבל כל נקדים את המאוחר, עוד נחזור לזה בהמשך.

נמצאים אנו ימים ספורים לאחר היום ההיסטורי: ל"ג בעומר תשפ"ב, כאשר כולנו מתקשים להכיל את הקידוש ד' האדיר שהתחולל לעיני השמש, קשה לשרטט בשורות של כתבה, את הנחשול האדיר של רגשות אש הקודש.

אגודת "מלחמת אש דת" - זוהי ההשראה שליוותה את כולנו בימים אלו. חבר אברכים נמרצים חשובים יקרים מפנינים, שפעלו ללא לאות למען המטרה הנעלה, אין מי שלא שמע על זה, ומה יותר מתאים מלשמוע מכלי ראשון על הרגעים השונים מאחורי הקלעים במערכה האדירה למען קדושת הציון הק' והילולת הרשב"י.

לשם כך ישבנו לרב שיח עם מנהלי הארגון הקדוש "מלחמת אש דת", העסקנים האברכים היקרים ה"ה הרב פנחס פ. ה"ו, הרב משה טוביה הכהן פ. ה"ו, הרב אשר פ. ה"ו, הרב מרדכי ט. ה"ו, אשר הם יחד עם עוד עסקנים חשובים הדיירו שינה מעיניהם זה ימים כבירים, וכשלוחי ציבור נאמנים פעלו ללא לאות במסירות נפש מתוך אמונה ובטחון ויראת ד' טהורה ולכבודו של רשב"י ואתרא קדישא דליה, וב"ה זכה כלל ישראל לאתערותא דלעילא באופן משתומם כפי שלא נראה רבות בשנים, ולחזות עין בעין בקידוש ה' הגדול והנורא ביום הגדול ל"ג בעומר תשפ"ב.

אסון לא מקדש את כל המטרות!

מתי היה הרגע שהבנתם שצריך לקום ולהתחיל לפעול?

האמת, אחרי ההלם הראשון מהאסון הנורא בל"ג בעומר תשפ"א, כבר הבנו את אשר לפנינו. היה ברור כי הציונים המשתלטים יקפצו על המציאה וינסו לנצל את האסון הנורא בכל דרך ציני ומרושע למען מטרתם הישנה שהיא ההפקעה וההשתלטות על הר הקודש מירון. משכך החיישנים החלו לפעול, ולעקוב אחר כל צעד בענין, כאשר ההבנה היתה ברורה, כי אסור שהרגשות המכבידות של האסון הנורא והמחריד ישמשו כ'כרטיס כניסה' על מגש של זהב לאותם רשעים הזוממים להשתלט על כל הקדוש והיקר לנו. את התהליך כולם מכירים. כל 'ערי התקשורת' יצאו בקריאות שחייבים 'ועדת חקירה', וזו אכן הוקמה, כאשר במהלך כמה חודשים שמעה המון עדויות מהשטח, כאשר הכל כבר הבינו לאן זה מוביל, ואת אשר יגורנו

בשער הציון - הכרטיס שלי לרשב"י

הסבא עושה חאלאקע לנכדו במקום האב הרב דוד רוטמן הנמק במעצר

אחרי 9 שעות נסיעה והמתנה - עושים חאלאקע על האוטובוס...

חבר הביד"צ הגרש"י שלזינגר שליט"א בדרך למירון

שמחה רבה וקידושא רבא...

התעמולה של המשטרה על תפיסת כלים חדים...

מתפללים עוזרים לחלץ עם סולמות שוטרים מבוהלים....

מה יפו פעמיך בדרכים

מגיעים מהיערות

אחד האוטובוסים הכשרים...

בא; עם פרסום 'מסקנות הביניים' של הוועדה, ובהמשך ירידת הדברים לביצוע בשטח, עם מינוי 'שר הדתות' הציוני לאחראי על הענין, והוא מינה את ה'פרויקטור', ותוכניות הרשע החלו להתקדם. נציגי השלטון התחילו לפעול גם בקרב הקהילות להכשיר את השטח למסע הסברה על 'מתווה' ההילולא הדרקוני שלהם, ומנגד יראי ד' החלו לבדוק ולטכס עצה איך לקדם פני הרעה.

מוסיף אחד הנוכחים: האמת היא שהשטח לא היה כל כך בשל למאבק. הציבור כולו מסויט מהאסון הנורא. רבים רצו להאמין שהציונים אכן מתכוונים לענין ה'בטיחות', והיתה מין הרגשה שהפעם נילאץ אולי להשלים עם המצב, כי לא ניתן להתעלם מהאסון. אבל מול זה, כל מי שהיה מצוי בעניינים הבין עד כמה אנו מצויים בעומק השבר והסכנה, וכי דווקא עכשיו חובת השעה לעורר את הציבור מהתרדמה, ועם כל הכאב, לשים את הדברים על השולחן. כי אם לא עכשיו אימת...!

במהלך התקופה, שלוחי זרועות הציונים אף ביצעו פעולות הרסניות בשטח, הרסו מבנים בזה אחר זה, פירקו את הפרענצ'ע'ס, הרסו ולא חמלו. עד שהגיע רגע הדיון על הריסת המבנים השייכים ל'הכנסת אורחים' שליד הציין הק'. הדיון היה אמור להתקיים ב'אד"ב, וההבנה חלחלה כי לא ניתן יותר לשבת רגוע. אם לא נעצור את זה כאן ועכשיו, אז מתי כן?!

למה לא כולם?!

לילה לפני הדיון בבית משפטם, התכנסו העסקנים, והוחלט לעלות אל הקודש פנימה אצל כ"ק האדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א ה' יחזקהו ויאמצהו בבריות גופא ונהורא מעליא, לבקש שהחסידיים המתגוררים ב'הר יונה' יצאו למחאה מול בית המשפט בנצרת הסמוכה. התשובה שהתקבלה הפתיעה את כולנו, כאשר הרבי שליט"א אמר בקול חוצב, "למה רק מהר יונה? שיבואו מכל רחבי ארץ הקודש!", ואכן, למחרת עלו ובאו המונים מחסידי ק"ק תוא"י מכל רחבי ארץ הקודש, למחאה גדולה מול בית המשפט.

מיד למחרת ב' אדר ב' הגיעו השמועות המבהילות כי בתאונות של 'חשמ-ל לא תקין' הם סגרו את הציין הק' על מסגר וברית, תוך הרמת חומות מכל הכיוונים. הלבבות החלו לסעור, החלו להבין כי "רשעות לשמה" יש כאן ותו לא. המונים עלו ובאו והתכנסו, לחמו במסירות נפש במקום, זעקת אש הקודש נשמעה ברמה, כאשר כמה ימים אח"כ אף נערכה עצרת מחאה והסברה בבית המדרש הגדול אהל רחל דסאטמאר בירושלים עיה"ק, כאשר המערכה עולה שלב.

וכך השטח החל לסעור, כשמקביל ממשיכות השמועות הקשות להגיע על הרס גשר הכהנים והיכל התורה ועוד, כשבד בוד מפציע לאור עולם גיליון "זעקת הרשב"י" אשר החל לחשוף בגלוי את תוכניות הזדון. וחשוב להדגיש אגב, שזה לא יוצא מתחת השרול. מאחורי כל גיליון יש המון השקעה, הן של משאבים והן של השגת חומרים ועיבודם, כראוי למען רבבות הקוראים. האוירה החלה להשתנות, הסערה החלה

לנשוב, וככל שהיום הגדול הלך והתקרב
הבינו יותר ויותר כי חייבים לפעול.

כשלשוני נעתק...

**אם אפשר לשאול מתי התקבלה ההחלטה
שלא נוסעים עם הכרטיסים שלהם? ונשאל
גם, מהיכן האומץ והאחריות להכריז על צעד
יומרני זה?**

אחד המשתתפים: האמת, לא ברור מתי
ואיך התקבלה ההחלטה, זה הגיע ממש
מהשטח. כל מי שלמד קצת את הסוגיא
לעומק הגיע למסקנה זו. הענין עבר מלב
ללב, ההבנה הלכה וחלחה, עד שזה הפך
לדבר פשוט...

מוסיף אחד הנוכחים: לדעתי זה ממש לא
צעד דרמטי, כי באמת לא היה לנו תוכנית. לא
חשבנו שהחלטה זו נעוצה באפשרות להשיג
אלטרנטיבה. פשוט, הרגש והשכל היהודי
לא אפשר לנו לקנות כרטיסי ההשתלטות
של הרשעים הציונים. היה ברור, שאיתם לא
נוסעים. מה כן? זו כבר שאלה נוספת. היו
באמת רגעים של מחשבה, שבאמת יתכן ולא
נוכל לנסוע למירון...

אחד העסקנים משתף את מה שהוא חווה:
האמת, כשהמערכה החלה לקרום עור וגידים,
התכנסו מאות אברכים לפאנל מיוחד בבית
המדרש של קהל "אנשי ירושלים". עליתי שם
לשאת דברים, ואז תוך כדי אמרתי ש"איתם
אנחנו לא נוסעים". זה יצא כך מן השמים מעין
פליטת פה. אפי' לא חשבתי על זה מקודם
יותר מדי. בסיום הדברים מגיע אלי אחד
העסקנים הוותיקים ואומר לי: "הבנתי, אני
מסכים איתך שאיתם לא שייך לנסוע. אבל
האם יש לך פתרון אחר איך להגיע למירון?"
האמת שבאותם רגעים נעתק לשוני, לא היה
לי מה להגיד לו...

אבל לדעתי, זה באמת הנס הגדול,
ש'איבדנו את השכל' באותם ימים. אני חושב
שדווקא בגלל שקפצנו לענין בלי חשבונות
ובלי תוכנית חלופית, זה מה שהביא לסייעתא
דשמיא הענקית. אם היינו באים 'מסודרים'
מראש עם פלאן לא בטוח שהיינו זוכים למה
שזכינו כולנו.

יותר מכך, מכיוון שבאמת יצאנו לדרך בלי
תוכנית ברורה, הרי שהבנו שיותר מתמיד אנו
זקוקים לתפילות, ולכן זה באמת היה מרכיב
מרכזי בכל המערכה, ורק בגלל זה באמת
זכינו להארה משמים בצורה כה נפלאה.

מוסיף עוד אחר ממשותפי השיח: באמת
למרות שאז התוכניות של המשתלטים עדיין
לא פורסמו בצורה ברורה, אולם כבר אז הרחנו
שאינן לזה סיכוי להחזיק מים. ושהכרטיסים
שלהם לא יהוו 'עונג' עבור מחזיקיהם. כך
שהיה לנו יותר קל עם הסיפור.

בהמשך התקיים פאנל נוסף בבית שמש,
אז הפרטים כבר היו יותר ברורים, הדרך כבר
היתה סלולה יותר...

כח התפילה

**הזכרתם את נושא התפילה, האמת שכולם
ראו שזו היתה הפעולה המרכזית של 'אש דת'.**

מה יפיו פעמיק בדרכים

מעצר על אם הדרך

מסתגנים...

נשמח שתרחיבו בעינין?

בענין הזה אכן יש להזכיר את העסקן הנמרץ האברך היקר הרב נתן בנימין וויס שליט"א שקפץ למים והקים את הפרויקט האדיר והמדהים של "כח התפילה" עם קו טלפוני מיוחד לענין, כאשר הדפיס רבבות עותקים של התפילה המיוחדת שחיבר הגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א. היה זה מחזה נפוץ לראות את נוסח התפילה בתיק התפילין של המוני אברכים ובחורים. אמרו את התפילה בתלמודי התורה ובתי החינוך. נשים צדקניות שפכו דמעות כמים על הענין, והדבר אף הוסיף נופך של רצינות וקדושה לכל המערכה, כאשר אצל כולם מתחדדת ההבנה כי "אנו אין כוחנו אלא בפה" ובלתי אל ד' נשואות עינינו.

במעמד האדיר שהתקיים ע"י הנהלת עדתינו ברחבת בניני זופניק בראשות רבותינו הגאווה"צ חברי ה"בד"צ שליט"א, עמדו אלפי המשתתפים וזעקו בתפילה ותחנונים לפני בורא כל שיחוס וירחם עלינו מעצת רשעים. כן התארגן יום תפילה מרטיט ב"ישועות יעקב" כאשר קולות הבכי והזעקה נשמעו למרחוק. בפרט עת נערך המנהג העתיק בירושלים עיה"ק בעת צרה, כשנכנסו מאות נשות ישראל הצדקניות ועמדו לפני ארון הקודש הפתוח ובזעקות שבר התחנונו ודמעו ובכו מאין הפוגות למען כבוד טהרת הילולת התנא האלוקי רשב"י שיהיה בקדושה וטהרה. במקביל התקיים מעמד דומה אף בעיר בית שמש בבית הכנסת "אהל הדסה" דחסידי ברסלב. דמעות כמים נשפכו למען הענין.

לא כוחנו ולא עוצם ידינו עשה את החיל הזה

נבקש לעבור ולשמוע על הפעולות שנקטו ע"י העסקנים במערכה האדירה שחוינו?

לפני הכל מבקש אחד העסקנים לחדד: צריך לזכור ולשנן בכל שלב, לא באנו בכוחותינו שלנו, כי אנחנו חלשים יותר מהם. יש להם גדודי צבא ומשטרה והאלימות הפרעות והאכזריות היא לחם חוקם. בכלל לא באנו ח"ו לתחרות של מי יותר חזק, אין כאן שום "כוחי ועוצם ידי" ח"ו. גם אין כאן שום 'תוכניות פעולה', אין כאן 'מחותרת' ואין כאן 'קומנדו'. לא 'קטרים' ולא 'רחפנים'. כל מה שעשו היה רק מצד דרכי ההשתדלות, מתוך הבנה וידיעה כי אין שום דבר בטוח, ואין ערובה לשום הצלחה, ואין לנו שום חכמה, והכל זה רק בכח התפילה והאמונה, ובכוחו וזכותו הגדולה של רשב"י וחבריא קדישא דיליה ז"ע.

ראשית כל, היתה העבודה ליצור 'אווירה', מה אני מתכוון: אם נחזור כמה חודשים אחורה, המושג של ל"ג בעומר עוד היה סיוט אצל רוב האנשים. הם רצו להיות אחרי. גם בגלל האסון הנורא, וגם בגלל ההגבלות הקשות של הציונים. רוב האנשים היו מיואשים. ניסו להשלים עם זה שהשנה זה בטח בלתי אפשרי, ואין למה לצפות. ובאמת, בדרך הטבע הם צדקו. אבל כשבוא עולם איתנו, כשיש את כוחו של רבי שמעון, אין דבר כזה "לא אפשרי" בדיוק בקטע הזה, נכנס מערכת הקו "אש

מציינים את הדרכים

דת" לתמונה. כאשר התחלנו להאיר את התמונה, להלהיב את הציבור, לעורר מחדש את רגשות האהבה למקום הקדוש, לשרד 'אופטימיות' לגבי העתיד, לתת לציבור להבין כי הדבר אפשרי, ובע"ה זה יקרה. במקביל עבדנו קשה, לקלף את מסכת הצביעות של אנשי שלטון הרשע, אשר לפתע ובסיוע משתפים ויחצנים 'חרדיים', ניסו להצטייר כ'דואגים לבטיחות'. מלווים בקמפיינים של מיליונים רבים. דאגנו לחשוף את המזימה שמאחורי התוכניות שלהם, ובעיקר את ההבנה העיקרית, כי אין זו רק מלחמה נקודתית על מירון, אלא על כל עתיד צביון היהדות החרדית. זה לא היה פשוט. אבל אט אט, הדברים החלו לחדור ללבבות. כלל הציבור החרדי החל להבין את הסכנה. מנגד, הלכה והתחזקה האופטימיות אצל יותר ויותר אנשים, כי אנו נצא לדרך בלי כרטיסים, ובוודאי ד' יהיה בעזרנו.

אכן מדהים לשמוע. עכשיו נבקש להתמקד יותר בחלקים המעשיים?

חשוב להקדים כי מול עיני הפועלים במלאכת הקדוש עמדו כמה מטלות במקביל: א. לדאוג למערך הסעות חלופי. ב. שיהיה הכנסת אורחים גם במירון וגם בסביבות הדרכים המובילים למירון, למקרה שנוסעים ייתקעו בדרכים. ג. לדאוג למצב שיהיה "יום כיפור במערה" ו"שמחת תורה בחצר המערה", כפי שהיה כל השנים. ד. לטכס עתה בענין המסכים הטמאים ה. לעשות הכל לביטול ושיבוש ה'צרמוניה' שלהם המביישת את קדושי מירון ז"ל. נתחיל עם ענין ההסעות: מאותו רגע שהחלטה התפשטה כי "איתם לא נוסעים ויהי מה", עלתה הדרישה והבקשה לפתרון חלופי, ובפרט כשהציבור זכר לטובה את פרויקט הנסיעות של "אש דת" בשנת תש"פ בעת בהלת הקורונה.

פרוייקט זה חולק לשניים: הראשון, לגבי קהילות מאורגנות. והשני, לנוסעים פרטיים. לכל מערך היה עסקן אחר שהתנדב למשימה, כאשר בענין הקהילות עלה הצורך לדאוג למקומות מתאימים באיזור מירון, למקרה שיתקעו בדרך, שם יוכלו לחגוג את ההילולא וה'חאלאקע'ס כדבעי. לשם כך נשלחו אברכים יקרים כבר ימים לפני ל"ג בעומר, לחרוש את כל האיזור, לבדוק ולחפש מקומות מתאימים. נבדקו גם שבילים מתאימים, לעקיפת מחסומים וכדו'. אבל במקביל גם הצד שכנגד פעל בכל הכח. היכן שרצינו לסגור על אולם או מקום התכנסות, הם באו והפעילו לחצים על בעלי המקום לא להשכיר לנו! עד שהתקבלה ההחלטה כי כל הקהילות יסעו לצפת ושם יקיימו את המעמדים ומשם יעלו למירונה.

חשוב להעלות על נס את "ועד ההסעות לרשב"י שע"י קהילות הקודש", כאשר אברכים ועסקנים יקרים נכנסו לעובי הקורה, ואף דאגו לסבסוד לכלל קהילות הקודש עבור הנסיעות על טהרת הקודש למירון, אשריהם ואשרי חלקם.

מעצרים בדרכים למירון

כשבבוקר מגלים שאין אוטובוסים...

במקביל יצאו בפרויקט ההסעות לפרטיים, וזה כלל לא היה פשוט. אם בתחילת הדרך, הרבה חברות הסעה הבטיחו לעמוד לימין המערך, הרי שעם הזמן כולם התנערו בזה אחר זה... עד שנשארונו כמעט רק עם חברה אחת. וכל זה אל מול העומס המפתיע, עם בקשות מכל רחבי הארץ, באופן שלא תיאמן!

ואז אנו מגיעים ליום ל"ג בעומר בבוקר, מחכים לאוטובוסים של החברה, ואין מענה... אתם יכולים לתאר לעצמכם מה עבר לנו בראש באותם רגעים. לא ברור אם יש מד לחץ שיכול לאמוד את הדבר הזה.

ואז נתגלתה הארה משמים ובנסי ניסים נמצאה איזה "חברה ערבית" ומערך ההסעות החל לפעול כסדרו, לרווחת כל מוסרי הנפש, אשר למרות כל הסיכונים בחרו לנסוע בדרך המלך, מלכו של עולם, כאשר הם אפי' לא ידעו מתי יהיו האוטובוסים בחזור. מראש הודענו כי אין אחריות לענין, כי לא היה כל צפי לדעת למתי יצטרכו את האוטובוסים, האם בכלל יסובבו את כולם בדרך, האם יצטרכו לאסוף את הציבור מ'שער הגיא', או ממקום אחר בארץ, ממירון או מצפת. בקיצור לא היתה שום אפשרות לדעת. ממש לכתך אחרי במדבר... בארץ לא זרועה...

כשהמזל"ט נלחם ברחפן...

האלפים יוצאים עם 'אש דת', ועלולים להיתקע בדרכים, ביערות ובין הרים וגבעות. העסקנים החשובים החליט לעשות צעד קדימה ולהקל על הדרך כמה שניתן. נשמח לשמוע על התוכנית המדהימה?

פה אחד כולם מעבירים את רשות הדיבור לר' משה טוביה הכהן הי"ו: כשל"ג בעומר הלך והתקרב, וההבנה היתה ברורה כי חלק מהציבור יאלץ, בשמחה כמובן, לעשות את דרכו בשבילים וביערות בדרך למירון, הרי שעלינו מוטלת החובה להקל בכל מה שיכולים.

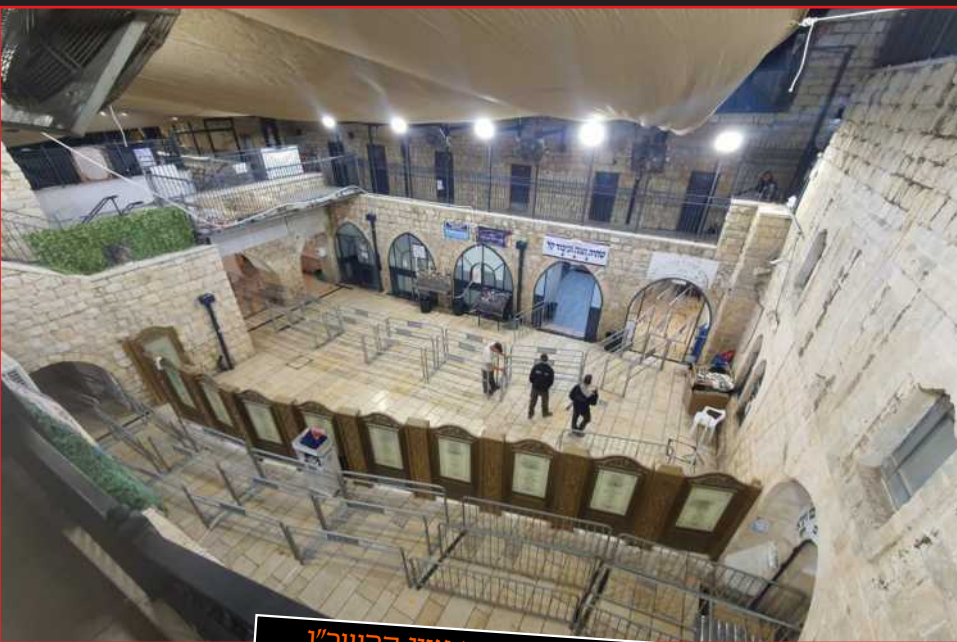
כבר בהתחלה הוחלט על הקמת מוקד ומענה אנושי להכוונה והתמצאות בשטח. אולם הבנו כי זה לא מספיק, מול העיניים צפו סיפורים משנת תש"פ, קבוצות שלמות שסובבו שעות מיותרות בהר הג'רמק, רק בגלל שלא היתה הכוונה מתאימה.

כך יצא לדרך פרויקט "סימון הדרכים". שיטת העבודה היתה, לרסס קוד מיוחד, שמי שעוד לא נחשף לו הרי שמדובר היה במס' 82 שזה כמניין פ"ב - שנת תשפ"ב, כאשר המטרה היתה לרסס את הקוד המיוחד בשבילים המתאימים המובילים מירונה. גם בצמתים מרכזיים היו זקוקים להכוונה, ושם זה נעשה ע"י קשירת חוטמים של תריסים. ודי בטפח שגילינו...

היה זה יומיים בלבד לפני ל"ג בעומר, יצרתי קשר עם קבוצת אברכים יקרים שמתמצאים בדרכים. הצטיידנו בחומרים המתאימים, לקחנו גם רחפן מיוחד אשר בהמשך יסייע לנו באיתור שבילים מתאימים, כאשר במהלך העבודה יהיה עלינו למדוד שבילים, את גודלם המתאים, מה טוב לעגלות ומה למבוגרים, מה יותר קצר ומה

מייבשים את האלפים בחניונים

המשחלטים מבזים את ציין הרשב"י במחסומי הנחש

יותר נגישי.

וכך התחלנו את המסע בהר הג'רמק. כבר די בהתחלה שמענו את זמזום המסוקים האורבים לנו מלמעלה, אבל לא התייחסנו. המשכנו בעבודת הסימון, כשהגענו לנקודה מסוימת, בה רבים טעו בשנת תש"פ רססנו במיוחד את הכיתוב באידיש "דא נישט אריינגיין", וכך ב"ה סיימנו את המלאכה והמשכנו ליעד הבא.

הגענו ל"יער ברעם" אשר מקום זה מצד אחד יש לו חסרון שאין כמעט עצים להסתתר מאחוריהם, מצד שני כאשר מתקדמים לכיוון הנכון מתחילים לראות את 'מירון' ו'אור הגנוז', וזה משמש כתמרור דרך וגם מפח אופטימיות בצועדים.

גם כאן עשינו סימונים נדרשים, תוך כדי ששני מסוקים מרחפים מעלינו, כי באותו יום ביצעו הציונים 'תרגיל ענק להיערכות למבצע מירון'... ואנו המשכנו לכיוון איזור 'קדיטא' שליד עמוקה, תוך כדי שאנו מבחינים בגיפים של המשטרה דוהרים לכיוון יער ברעם...

ור' משה ממשיך לספר: בקדיטא חזרנו על מלאכת הקודש, ופה התרחשו שני נסים. בעת שאני נוסע ברכב על אחד השבילים שכוסה, אני מבחין באיזה צינור שחור. לא כל כך התייחסתי לזה. רק כשהגעתי במהירות סמוך אליו, שמתי לב שמהו זה, אבל כבר לא הספקתי לעצור, וכך שעטנו על הצינור השחור הזה, כשהרכב מתרומם כדבעי כמו בפסי האטה. אחרי שעברנו את זה, היה מעניין להביט אחורה לבדוק מה זה היה הצינור השחור הזה, ואז אנו מגלים לתדהמתנו בנחש אימתני ענק ורב ממדים, כולו זקוף כלפי מעלה, כשני מטר גובה, מנסה ברוב זעמו לדלוק אחרינו, תוך כדי שאני שם גז ומתרחק במהירות. או אז הפטיר אחד מיושבי הרכב באנחת רווחה... **כבר שברנו את הנחש!!!**

אוי, בהמשך התברר - כמה שזה היה נכון. אנו ממשיכים בעבודת הקודש, מעלים מדי פעם את הרחפן לבדוק איזה שבילים מתאימים לגברים ונשים, לעגלות. האם יש שבילים חדשים שלא שמנו לב אליהם עדיין. באחת ההזדמנויות אנו מחכים למי שיצא מהרכב עם הרחפן, שכבר יכנס ונמשיך הלאה, אבל משום מה הוא מתעכב. קצת רטנו על זה שמצא לו זמן לשחק עכשיו ברחפן להנאתו. אולם אחרי 10 דקות הוא רץ לרכב, כולו מתנשף. כשאנו מנסים להבין מה קרה, הוא מספר, שבעת המלאכה, הוא נפגש במזל"ט צבאי שפשוט ניסה להפיל את הרחפן שלנו, ורק בנס הצליח לחמוק מהמזל"ט ולהחזיר את הרחפן ולהיכנס לרכב.

בשלב זה, גמרנו לסמן את רוב הדרכים, השעה התאחרה, והחלטנו לנסות להתקדם לכיוון מירון, למרות שהדרכים כבר נחסמו. התוכנית היתה להעביר את החומרים לאברכים שכבר נמצאים במירון, שהם יגמרו את מה שלא הספקנו.

על הדרך, ניידת משטרה עוצרת אותנו. הם בודקים מלמעלה ומאשרים לנסוע הלאה, ואז אחד הנוסעים הפטיר איזה אמירה מוצלחת "הרחמן הוא ישלח את הציונים לעזאזל",

הבלשים עם נשק שלוף

בלשים מחופשים נם נשק שלוף בכניסה לביהמ"ד קארלסבורג במירון

אחד הבלשים

ההתעללות במחסומים והפריצה של האלפים

כאשר אחד הנוכחים מעיר כי הרה"ח רבי שלום גפנר זצ"ל היה נוהג לומר את הרחמן הזה כל יום בברכת המזון...

כנראה הם שמעו את זה, והבינו שכאן טמונה הפצצה המתקתת' שהם מחפשים... זה הרתיח את השוטר, והוא הורה לנו לעצור. מיד הזמין כוחות, לא עובר הרבה זמן, ומחנות של ס"מ שועטים לכיוון. כאילו מצאו פה ארכי-מחבלים. הם כלל לא הסתכלו לעברנו כי היו בטוחים שקראו להם למשהו הרבה יותר גדול, לא חלמו שהסכנה האמיתית נמצאת כאן ברכב קטן ובו כמה אברכים מזוקנים...

גם השוטר קצת נבהל מעצמו, הוא לא התכוון להזמין כל כך הרבה כוחות... תוך כדי הבלאגן, שני אברכים מהרכב נעלמו לתחנת דלק קרובה, שם התחבאו באחד החדרים. השוטר חוזר לרכב ושואל "איפה כל החברה", עניתי שהם היו 'טרמפיסטים' לא יודע לאן הלכו. מיד החל מצוד נרחב אחרי הנמלטים, והנה בדיוק כשהם יצאו מהחדרים בתחנת דלק, השוטר עמד לידם וצועק, 'הנה אחד, הנה השני', אבל האברכים בקור רוח ממשיכים ללכת כאילו לא קולטים, וכך נעלמו לתוך מושב מירון, כשהיס"מ ממשיכים לחפש אחריהם, ויש שמועה שעדיין מחפשים אחריהם עד היום הזה...

נחזור לרכב, אנו מחכים לראות מה מתפתח, ואז מגיעים כמה אנשי יס"מ, פותחים את דלתות הרכב, וכאן התרחש נס עצום - כי היה שם בגלוי כל מיני כלים שבקלות יכלו לשמש עילה למשטרה לעלילות, אולם ממש נסתמו עיניהם. השוטר עדיין לא ויתר. אמר לי לכבות את הרכב, להראות שהעסק פה רציני... הם החלו לבקש פרטים ותעודה מזהה, אני נתתי. אברך אחר היה לו רק פרטים מזהים בלי תעודה, השלישי בכלל לא הזדהה. כך התחלנו לקבל קבלות טובות לאור המצב... האחד צעק כל הזמן 'אין עוד מלבדו', אחר קיבל על עצמו לגמור 'מסכת מכשירין' עד ל"ג בעומר. ואז אחד הצדיקים ברכב מסתכל על השעון, ואמר: "חברים יקרים, הרי כבר עוד מעט השקיעה, עוד לא התפללנו מנחה, מה זה פה ההתמהמהות הזאת?" וכך בלי הרבה שאלות הוא מתחיל לצעוק "מנחה מנחה"... השוטר מתרתח, מה מנחה? איפה מנחה? אבל הוא לא מתייחס, יוצא מהרכב וממשיך לצעוק מי רוצה להצטרף למנחה...

השוטר החל לקלוט מה מחכה לו פה, ואז התרחש הנס של 'נפל פחד היהודים עליהם' ואז הוא מתחיל לצעוק לעברנו, "תעופו כולכם", והפעם באמת הקשבנו לו...

כך התקדמנו והבאנו את 'שיירי הספריי' לאברכים במירון, גם להשלים את המלאכה ביערות השונים, וגם לרסס סימני דרך והכוונה לכיוון 'גשר הכהנים' בתוך מירון, מה שהפרויקטורים למיניהם לא מצאו לנכון לעשות...

החפ"ק של צפת

נפעמים מהפעילות המסורה הרחק מעין המצלמה, וקרוב לעין המסוקים והמזלטי"ם, אנו ממשיכים לשמוע על מערך התחבורה וגם על החפ"ק המיוחד שבצפת.

הנפשות הפועלות של 'אש דת' ממשיכים לחשוף פרט אחר פרט: ב"ה בנסים ונפלאות שלא כדרך הטבע פעל מערך ההסעות, כאשר כל אחד הגיע בדרך המיוחדת אותו הכין בורא עולם במיוחד בשבילו. יש שהצליחו להגיע בהסעה עד מירון ממש, חלקם הגיעו לצפת ומשם למירון. חלקם הגיעו להרים ויערות וצעדו שעות ארוכות בשבילים ותחת השיחים, בחושך או תחת השמש הקופחת, בשמחה וברגשות קודש לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי.

וכאן יש לציין את הפעולות הקדושות של 'איחוד טאלטשווא' של בני הישוב הישן בעיה"ק צפת, אשר גם הקימו הכנסת אורחים עם כל טוב וטב להמוני העולים לאתרא קדישא מירון דרך העיר צפת, ובמקביל הקימו חפ"ק הסעות מדהים לסייע לכל מי שנתקע בדרכים באיזור.

וכך זה עבד: בודדים או קבוצות שנתקעו בכל מיני מחסומים, שבילים ויערות בכל האיזור והתקשרו ל'מוקד אש דת', מיד הועברו לחפ"ק צפת, שם היו מצוידים במערך הסעות מיוחד של רכבים פרטיים, אשר יצאו מיד לשטח וסייעו להמוני יהודים להגיע בשלום ושלווה לעיה"ק צפת. אחרי שהחיו את נפשם במטעמים ומגדים טובים, סייעו להם גם בהכוונה מקצועית איך להגיע להר הקודש מירון בהצלחה בסייעתא דשמיא.

תיקונין קדישין

כאן אנו עוברים להאזין על ענין מסכי הטומאה בהר הקודש מירון ושאר אביזרי ההשתלטות.

כבר שבוע וחצי לפני ל"ג בעומר הגיעה לאוזנינו השמועה על קבוצה נכבדה של יהודים חמים שהגיעו למירון באישון ליל. הבמות שהוכנו למסכים הטמאים יצאו מכלל שימוש. נציגי השלטון לא רצו להבין את הרמז, והמשיכו לבנות הכל מחדש כאילו מאום לא קרה. כאילו השטח לא מבעבע מתחת התוכנית השפלה שלהם.

עברו יומיים, ודווח על עוד טנדר עם בעלי מסירות נפש, שהמשיכו במלאכת הקודש. התרחשו עוד תיקונים קדישים. גם השטיבל "אברהם אבינו" נפתח לרווחה, והתחילו כבר להריח את הבשורות הטובות שבדרך...

בהמשך, היה את היום הידוע בו הגיעו למירון אברכי ק"ק תולדות אברהם יצחק להתפלל למען רבם ומאורם לרפו"ש, כאשר בסיום יצאו בקול מחאה אדירה, והמשטרה התעללה קשות באחד מבני הקהילה וכפי שכבר התפרסם וסוקר בהרחבה בגליונו הקודם. אש הקודש החל לבעור יותר ויותר בכל מקום, כאשר דווקא הפעולות האכזריות והברבריות של קלגסי המשטרה הרתיח את דמם של אחרוני השאנגנים, כאשר כולם כבר הבינו כי לא ב'בטיחות' עסקינן אלא במלחמת דת! בשנת עמי ארץ לתלמידי חכמים, בניסיון להשתלט ולהרוס את כל הקודש והיקר לנו היל"ת.

אחרי זה הגיע ליל שישי, לקראת 'שבת אופרויף' של ההילולא, כאשר אוטובוסים

ההתעללות במחסומים והפריצה של האלפים

התפרעויות ואלימות הקלגסים

יצאו מרחבי הערים לעבר אתרא קדישא מירון, לתפילה וזעקה לנכוח תוכניות הזדון של השלטון. פלאי פלאים התרחשו במהלך הלילה כאשר מסכים נפלו בזה אחר זה. רמקולים התפרקו והתבטלו, והרשימה ארוכה. גם המקווה שבחצר הציון נפתחה לרווחה ב"ה, דלת הברזל נעלמה לאי שם... וכשכוחות הס"מ הגיעו בהמוניהם בשעות הבוקר - לא נותר להם אלא לאמוד את הנזקים...

וכאן נכנסים אנו לשבוע של ל"ג בעומר. הרשעים לא ידעו שבעה, ולא כאן המקום להאריך על הכל, אבל מה שהרעיד את כל העולם היהודי, היה ההרס הנפשע באישון ליל של היכל התורה של "אור הרשב"י."

הדבר גרם לסערה אדירה, אנשים פרצו בכבי מרוב צער ותדהמה, ונדמה שזה היה המסמר האחרון ב'ארון הקבורה' של "קמפיין ההסברה" החייכני של אותם רשעים ומשתפי הפעולה למיניהם. הציבור, כל כולו, הבין את אשר לפניו.

כשזרועות המודיעין המהולל חשפו את תשתית הטרור...

יום שלישי, לפני ל"ג בעומר, מתפרסמת ידיעה מרעישה: זרועות המודיעין של מדינת הציונים, הצליחו לשים את ידיהם על טנדר של "אש דת" שנעצר על אם הדרך. רעולי פנים של קלגסים ציונים הורידו כמה עצורים אזוקים, התפרסמו תמונות של שקים עם קטרים ועוד ציוד נלווה. מה היתה ההרגשה באותם רגעים?

אחד העוסקים במלאכה במסירות רבה משתף: היה זה אחרי 16 שעות רצופות שבהם כמעט לא אכלתי ולא ישנתי, וכבר עמדתי לפוש קמעה, ואז אני מקבל את הידיעה. האמת זה היה מלחיץ קצת, בכל זאת הטנדר הוא של "אש דת", היו צריכים כמעט 'מחולל חמצן' בשביל להמשיך בעבודת הקודש...

מוסיף הרב אשר הי"ו שגם פועל במסירות עילאית במסגרת ה"וועד למען אסירי ציון": מעצר זה הצטרף למשאית השב"ס לעצירים שכבר הוכנה ליד מירון. הבנו שאנו לקראת "גל מעצרים", לכן שכרנו מיד עו"ד נוסף מאיזור הצפון. גם העו"ד רועי פוליטי הגיע במיוחד לאיזור הצפון, בכדי לייצג את שש העצורים שהורדו מהטנדר. אחד מהם שוחרר בנס והשאר עוכבו בכלא צלמון ושוחררו בל"ג בעומר ב"ה.

בערב ל"ג בעומר הם עצרו גם טנדר נוסף, לאחר שטענו שמצאו בכיס של בחור איזה סכין קטן שהוא נושא דרך קבע עמו, גם אוטובוס של 'אש דת' הם עצרו בתאנה שמצאו חפצים חדים בתיקי התפילין של כמה מהנוסעים.

גם את הבחור החשוב כמר נפתלי טוביץ הי"ו עצרו בדרך, והיום אנו מקבלים את הבשורה על הנס הנפלא שדווקא בגלל מעצר זה בדרך לרשב"י הצליחו ב"ה לשחרר אותו מכל ההאשמות שהיו עליו עד היום. הודות לפעילות הוועד בסייעתא דשמיא נפלאה.

כבר נודע שבלי ערב ל"ג בעומר ביצעו הקלגסים פינוי אלים בציון הק', כאשר בהמשך אף עצרו כלה ולקחו אותה לתחנה בצפת, כאשר ב"וועד" דאגו להביא אשה צדקנית למקום, ששהתה איתה כל הזמן של המעצר, ואף לאחר השחרור דאגה לה למקום לינה והתאוששות.

בסך הכל נעצרו במהלך ל"ג בעומר 35 יהודים! ה"ועד" העסיק בו זמנית ארבעה עורכי דין שהיו מלאים עבודה. אחד הנוכחים מוסיף: ברגע שקלטנו שהולכים לגל של מעצרים, יצאנו לקמפיין של "זכות נשגבה להיות עצור למען רבי שמעון", כי מי שישב בכלא למען רשב"י אין ספק שזה נחשב כאילו הגיע למירון, כך הוצאנו את האוויר מבלון ההפחדות, ומסע הקודש המשיך במלוא העוצמה.

הם חשבו שעצרו טנדר פה וטנדר שם, אבל הם לא קלטו כי לא מדובר פה במאבק גשמי של כח מול כח, אלא הם נלחמים מול רוח, מול אש קודש בוערת ברבבות איש, מול צונאמי של קדושה, מול כוחו האדיר של רבי שמעון בר יוחאי, מול כח התפילה של נשים צדקניות, וכי איך הם חשבו שיש להם סיכוי?

אחכה לו בכל שעה שיבוא...

אנחנו פוסעים ליום המקווה ל"ג בעומר, מה קורה בשטח?

הנתונים מתחילים לזרום, מצד אחד, ב"ה מי שיוצא עם "אש דת" מגיע ליעד, מי בקלות ומי בהכנה דרבה. מנגד למרבה הצער, אלה שנסעו עם הצד השני, חלקם הגדול נתקע בחניונים למשך שעות רבות, ללא תנאים מינימליים, כשלא מובן מה ראו הרשעים להתעלל כל כך - דווקא באלה שנתנו בהם אימון... אבל ככה הם, זה המהות של הנחש הקדמוני. 'חיות' לא ניתן לאלף.

בד בבד הגיעו דיווחים קשים מהר הקודש מירון, על המצב רוח המדכא במקום לדאבוננו, על 'הנחש' המזעזע, על השמחה שהושבתה כולה, על הפריצות הנוראה של שוטרי ושוטרות הס"מ, על כוחות הס"מ השורצים בכל פינה. הרב נפתלי פרידמן שליט"א ממירון אמר שאינו עולה לציון הק' כי אינו מסוגל לראות את הקודש. תחושת קשות ביותר.

במהלך הלילה נעשו כמה נסיונות פריצה של 'הנחש', הוא התפרק קצת והשוטרים הבריונים חזרו והחזירו את המחסומים למקום.

אבל מתחת לקרקע כבר החלה הבעירה, כבר לא יכלו עוד. מ"כל החוגים והעדות" הבינו כי המצב הנוכחי בלתי מתקבל על הדעת. הגיע רגע האמת!

וכאן הגיע הרגע, שכל כך חיכו לו - אם תוכלו קצת לפרט?

אכן, לקראת השעה שתיים, הציבור החל זורם מכל הכיוונים, כאיש אחד בלב אחד החלו במסירות נפש לפרוץ את המחסומים, את הנחשים, ואז כמו בהארה משמיה, נס ללא הסבר, נגד כל הגיון, נפתחו השערים! השוטרים נסו ונמלטו על נפשם, הקצין נשמע זועק: "כולם לאוהל משה - הם הולכים לרמוס אתכם"...

משני צדי המערה פרץ ציבור האלפים פנימה. קבוצת שוטרים שנלכדה בין הציבור, חולצה בשלום ע"י הציבור דווקא - שלא חיפש להרביץ לשוטרים או להתנקם בהם במשהו, אלא פשוט רצה להתרפק על הציון

התפרעויות ואלימות הקלגסים

הק'.

כשהגיעו ההמונים למרפסת הכהנים, נדהמו לגלות קבוצת שוטרים מתחבאים ורועדים מפחד! זה היה "רחמנות" לראות...

המשטרה ניסתה להביא תחילה 'מנוף כבאות' בכדי לחלץ אותם מבחוץ... לבסוף הם חולצו דרך המערה, ואכן תוך זמן לא רב כל השטח היה 'סטרילי' מכווחות הטומאה. שמחת הילולת הרשב"י עלתה על גדותיה. לא שייך לתאר את השמחה המתפרצת והנהרה שהיתה שפוכה על כל פנים!

יהודים שהאמינו מראש בישועה, היו מוכנים עם רמקולים רבי עוצמה שהובאו לתוך חצר המערה, בארגון "הילולא שרשב"י" פתחו את המחסנים והציוד החל לזרום לשטח החוצה: הצללות, שלטי הכוונה, ברזים לשתייה... מהר מאוד השתרר במקום "סדר מופתי" אנושי ויהודי, את ההרגשה המרוממת כולם הרגישו וזה בלתי ניתן לתיאור.

גם ב"הכנסת אורחים-מירון" פתחו את השערים, כאשר נאמנים לפקודת כ"ק האדמו"ר מאמשינוב שליט"א הם הכינו מראש מאכלים מבושלים בכמויות ענק, וכשהרגע הנכון הגיע - השערים נפתחו והיהודים הצדיקים שמחו, תוך כדי שמקיימים את דברי האר"י הקדוש 'אוכלין ושותין ושמחין שם'.

נשאל רק שאלה, האם דמיינתם לרגע אחד לכוזו ישועה?

אחד הנוכחים: קיווינו, אבל היה קשה לדמיין את זה עד כדי כך. היה פה גילוי שכונה ממש! הרב פנחס הי"ו משתף בהרגשה אישית: כשעמדתי ביום-תפילה ב'ישועות יעקב' מחוץ לבית הכנסת, ושמעתי את זעקות השבר של הנשים צדקניות בפני ארון הקודש, הלב שלי יצא וחישב להתפקע מרוב כאב ורחמנות. חשבתי אז לעצמי, "אם אני בשר ודם כך, אזי בעל הרחמים בוודאי לא ישיב זעקתן ריקם", ומאותו רגע התחלתי לדמיין את הישועה, שברגעים הדרמטיים אכן הדמיון הפך למציאות מדהימה ומלהיבה.

אגב, כבר אמרתי, שאם בכל שנה אנו זוכים ליום כיפור בפנים ושמח"ת בחוץ, הרי שהשנה זכינו גם לחודש אלול לפני...

כלל ישראל הרגיש מעצמו - יותר לא שייך!

עכשיו אנו מחליטים קצת להקשות, הרי כולנו יודעים שמרגע הפריצה החליטה המשטרה באכזריות נוראה להחזיר רבבות יהודים שהיו בדרכם למירון הביתה, איך לוקחים אחריות על כזו תוצאה?

אחד העסקנים המסורים: האמת, הייתי רוצה לשאול את כל אותם 'בעלי כרטיסים', איך הם העזו לרכוש כרטיס, בה בשעה שהם ידעו כי בכך הם גורמים לכך שיהודים אחרים לא יישאר להם כרטיס להגיע למירון? הרי זה 'חב לאחריני'! ואדרבה, הרי רק בגללנו שלא רכשנו כרטיסים - נשאר להם בכלל כרטיסים פנויים לרכישה?!...

אחד הנוכחים מוסיף: אבל לא זה התירוץ האמיתי, כי אין פה בכלל קושיא. דבר ראשון אף אחד לא פרץ. זה התפרץ מעצמו. כלל ישראל הרגיש שיותר לא שייך לעמוד מנגד ולחזות כבלע

שמחת הילולא פור אחרי הפריצה

את הקודש, אף אחד לא התפרץ פנימה בגלל שחיפש את טובתו האישית, הרי אדרבה, אותם יהודים חמים יצאו לדרך על דעת שהם יישארו בכלל ב'שער הגיא'. כולם הבינו כי "טירת מירון", "כבודו של רבי שמעון" מונח על כף המאזניים. ההרגשה הייתה כי אם המצב נשאר ככה, אז אין טעם להגיע כלל למירון. לא יתכן שחישובים כאלה או אחרים יבואו על חשבון קיום ההילולא של רשב"י בקדושה ובטהרה.

חוץ מזה, באמת רוב האנשים לא יכלו להעלות על הדעת שהמשטרה תהיה כה אכזרית, ותבחר לנקום כזו רשעות - דווקא באותם רבבות שהאמינו בהם והלכו ב'תמימות' אחרי המשטרה בעיניים עצומות, ולא רצו להאמין לגליונות "זעקת הרשב"י" שהתריעו מראש וצפו את הכל מהרגע הראשון.

אחד הנוכחים ממשיך להרעיף טללי נוחם: דבר אחד אני רוצה לומר לכל אותם שנתקעו. הלב כואב, הלב נכמר, זה באמת דבר לא פשוט. כל כך הרבה הכנות, רוצים לקיים מנהג החלאקע לילד האהוב, נסחבים ויוצאים לדרך, ואז מתייבשים שעות ארוכות בחום השמש בחינונים חסרי מים ושירותים, ואחרי הכל נאלצים לשוב על עקבותיהם בצער. אבל דבר אחד, בזכותם נתקדש שם שמים, בזכות כך שדווקא אלה ש'הלכו איתם' לא הגיעו למירון, נתקדש שם שמים. הזכות הזו תלווה אותם לנצח. רשב"י הרי ידע כל הנסתרות, ובוודאי ימליץ טוב בעדם ויתקבלו התפילות שלהם מכל מקום בו היו.

המערכת הטלפונית שהלהיבה רבבות מאזינים

אם אפשר כמה מילים על מערכת הטלפונית 'אש דת'.

ב"ה היתה היענות עצומה. רבבות מכל החוגים והעדות הקשיבו, והתחזקו. התחברו לאש הגדולה, ללהבת העוצמה. היה ביקוש וגם נפתח קו בלשה"ק. הציבור כל כך רצה את זה, ואחרי הנס הגדול ראינו כמה השמחה הקיפה את כל היהדות החרדית בארץ בעולם, ברוממות כה אדירה מעל לכל טבע.

וכאן מעלים נקודה חשובה, שבאמת מהווה הזדמנות פז לכל מי שחפץ בזכויות...

חשוב גם לציין כי כל מי שרוצה לקחת חלק בהוצאות הכבירות, ולזכות להיות חלק מ'הגילוי שכינה' ההיסטורי שזכינו ב"ה, מוזמן להתקשר למערכת אש דת במספר 077222444 שלוחה 5 ולתרום למען המערכה שעוד לא הסתיימה... ויהיה שותף בכל הזכויות העצומות והכבירות.

בהחלט מדהים. כולם ראו את ההשקעה, את המסירות נפש, את ה'ערליכקייט', את הדביקות במשימה את ההיצמדות לדעה כי שום דבר אינו מכוחנו ועוצם ידינו. הכל רק תפילה ואמונה. ומשכך אנו שואלים: האם כבר מתכוננים ל"ג בעומר תשפ"ג?

מה השאלה? במלוא הקיסור! עונים לנו החברים היקרים. ואנו מקווים יחד אתם שנזכה לראות במהרה לביטול מלכות הרשעה והתגלות כבוד מלכות שמים בביאת גואל צדק במהרה בימינו.

לולא פורצת הגבולות הפריצה הגדולה

